

# OPINIÓ

## Arriba l'hora dels fets

Des que al 1986 la candidatura de Barcelona va rebre la designació Olímpica, ens hem anat fent cada vegada més expectatives.

La preparació d'una Olimpíada és un esdeveniment molt complex, irrepetible a curt i mig termini i amb una organització força carregada d'inexperiència.

Pocs mesos després que Barcelona fos designada seu de l'Olimpíada de 1992, fou creat l'organisme que havia d'enfrontar el repte i preparar l'esdeveniment, el COOB'92.

El plantejament inicial va encarar el problema des de tres angles: una Planificació General, Creació d'Infraestructures i Incorporació successiva de Recursos Humans.

Treballs i reunions continuades amb el COI van significar els primers contactes amb les Federacions Internacionals i entre elles la I.H.F. Això significa l'inici de la lluita per aconseguir que Granollers pogués ser seu del nostre esport: l'Handbol.

Sens dubte, en el terreny de la negociació van pesar diferents temes: la trajectòria esportiva del BM Granollers, campió de Recopa al 1976; la promesa de la construcció d'un nou Pavelló en exclusivitat per al club i el caire negociador del senyor Roberto Tendero, en aquell moment president de la F.E.B.M.

La I.H.F. cedí. El seu argument principal es basava que l'Handbol en les dues darreres Olimpíades va tenir la seva seu fora de la ciutat olímpica i, això, segons la seva opinió, implicava un tractament peyoratiu. Per calibrar la importància d'aquest argument n'hi ha prou amb dir que en el darrer Congrés de la Federació Internacional celebrat el passat octubre a Madeira, es va entendre com una gran victòria el fet d'haver arribat a un acord definitiu amb el Comitè Organitzador de l'Olimpíada de 1996 a Atlanta, perquè l'Handbol se celebrés al recinte olímpic.

Calia començar a treballar: per una banda, en la construcció del pavelló i, per una altra, calia aprendre a organitzar esdeveniments esportius. Així, el COOB'92 va tenir una presència important a Seül, amb motiu de l'Olimpíada del 88, i no ha deixat d'estar

present en tots els esdeveniments que poguessin representar una millora de coneixements organitzatius relacionats amb l'esport i els seus serveis.

Totes les expectatives s'han anat complint amb rigor i ha arribat ja l'hora d'experimentar la qualitat de la nova instal·lació esportiva de Granollers - que s'acabarà en un curt termini - i la dels recursos humans disponibles.

Per tots aquest motius va néixer la idea d'organitzar en el nou Pavelló i en un període més o menys equivalent al de l'Olimpíada, un gran Torneig.

Les corresponents invencions es van efectuar en el banquet final del Mundial "A" de Txecoslovàquia disputat el febrer de 1990 en el qual nou seleccions van aconseguir ja el passaport olímpic i s'adreçà a les vuit seleccions millor classificades. Naturalment, els equips van calibrar les immillorables possibilitats de preparació olímpica que donava la celebració d'un torneig a la mateixa seu olímpica, en la mateixa època i un any abans dels Jocs. L'acollida al Torneig, tant per part dels països classificats com de la I.H.F., fou entusiasta.

Amb la participació garantida i ja constituït el Comitè Organitzador, el repte està servit. Granollers com a ciutat, els seus voluntaris, el COOB i el seu departament d'Handbol, estrenaran la responsabilitat que continuaran assumint durant els poc més de cinc-cents dies que manquen per arribar al 25 de juliol de 1992.

Per a la celebració del Torneig, conceput com a Prova Test, queden poc més de tres mesos, un temps curt per cohesionar els "mil i un" detalls pendents i durant el qual també s'haurà de confeccionar l'equip que s'enfrontarà a l'organització esportiva de l'esdeveniment. Un equip de més de cent persones que tindran, al mateix temps el "test".

Personalment, haver contribuït a portar a la meua ciutat l'Handbol és quelcom difícilment qualificable. Només espero poder fer-li l'honor merescut.

**Miquel Roca**

Gerent de ASOBAL i responsable de les proves olímpiques d'handbol



**"La preparació d'una Olimpíada és un esdeveniment molt complex, irrepetible a curt i mig termini i amb una organització força carregada d'inexperiència".**

**Miquel Roca**